

(Kort bemærkning).

**Lone Dybkjær (RV):**

Hr. Svend Auken sagde i første runde, at det radikale venstre havde siddet ved forhandlingsbord med fremskridtspartiet, og dertil svarede jeg, at det radikale venstre ikke har været indbudt til forhandlingsbordet sammen med fremskridtspartiet eller overhovedet til forhandlingsbordet vedrørende den generelle økonomiske politik.

Så sagde hr. Svend Auken videre – og det var i denne runde – at det radikale venstre har været med til at fastlægge indkomspolitikken og finanspolitikken, og at det er de vigtigste instrumenter, vi har.

Vi har stemt for de indkomspolitiske indgreb, ja, men det indebærer ikke, at vi har siddet ved et forhandlingsbord. Hr. Svend Auken ved jo udmærket godt, alene af den grund, at han stemte for nogle af ændringsforslagene, at vi havde nogle ret omfattende ændringsforslag til det indkomspolitiske indgreb. Vi stemte også for det, men det indebærer ikke, at man har været indbudt til en forhandling om hele den generelle politik.

Når det så drejer sig om finanspolitikken, kan jeg sige, at vi har ikke været indbudt til forhandlinger om den. Vi har stillet vores ændringsforslag, og vi har ligesom alle de andre partier markeret, hvordan vi vil forholde os til de øvrige ændringsforslag. Det kalder jeg fortsat ikke en forhandling om den generelle økonomiske politik, for der er ikke noget forlig eller noget tilsvarende om den.

**Dyremose (KF):**

Hr. Svend Auken mente, at hvis man kiggede i regeringens program til investeringsfremme, var det vanskeligt at få øje på, at regeringen dér prioriterede en nedbringelse af ledigheden højt. Jeg må sige, at hr. Svend Auken ikke har læst særlig godt så, for hvis han læser indledningen, mål og midler i den økonomiske politik, er det allerførste, man siger, at regeringens økonomiske politik har til formål at skabe nye muligheder for investeringer, produktion og beskæftigelse. Det er altså et udtryk for, at vi allerede i indledningen prioriterer højt det at nedbringe ledigheden, det at øge beskæftigelsen.

Det, jeg så i øvrigt sagde i mit indlæg, var, at vi kan ikke gøre det alene, vi må også prioritere de andre økonomiske problemer højt,

sådan at man behandler problemerne som en helhed. Hvis man ikke behandler det som en helhed, går man fejl i byen og kan heller ikke øge beskæftigelsen.

Men jeg vil da godt sige, at der er noget i denne debat, der tyder på, at socialdemokratiet ligesom skal vænne sig til at være i opposition. Tag nu f.eks. hr. Heinesens indlæg, hvor hr. Heinesen i sin nye rolle som oppositionspolitiker skal gøre meget ud af at være modstander af regeringens investeringsprogram, ja, så meget, at hr. Heinesen faktisk bliver inkonsekvent i sin argumentation og glemmer bl.a. tidligere socialdemokratiske forslag. Det synes jeg er en skam, for hr. Heinesen er jo ellers kendt for at være en logisk herre, og derfor vil jeg gerne give et bidrag til, at det også kan fortsætte for hr. Heinesen som oppositionspolitiker.

Jeg forstod indlægget sådan, at hr. Heinesen var modstander af, at man anvendte skattefradragmetoden til at stimulere erhvervslivet, og samtidig ville hr. Heinesen så tage en leder i Børsen den 7. december til indtægt for, at regeringen ikke gjorde nok. Men nu har jeg fremskaffet denne leder fra Børsen, og deri står der – jeg citerer: »Hvis man ønsker at få sat fart i hjulene, så hjælper det ikke at være alt for nøjeregnende med brændstoffet. Og drivmidlet til en mærkbar aktivitetsforøgelse hedder i denne forbindelse skatteudskydelse og i en vis udstrækning også skattelettelser. Her ser det ud til, at regeringen har været for nærig.«

Skal jeg forstå det, at hr. Heinesen tager Børsenlederen til indtægt for sin kritik af investeringsprogrammet, således, at hr. Heinesen anbefaler, at vi i højere grad skal bruge skattelettelser og skatteudskydelse til at stimulere erhvervslivet? Og i bekræftende fald: skal jeg forstå det sådan, at hr. Heinesen vil være med til at finde besparelser andre steder, således at vi kan få råd til at give disse skattelettelser og skatteudskydelse til erhvervslivet? Hvis det er tilfældet, synes jeg, det er en positiv udgang på debatten.

Hr. Heinesen var også ked af, at monopolloven skulle svækkes. Dertil vil jeg da gerne sige, at det, der står i programmet på side 26, er, at det vil blive undersøgt, om monopolloven kan ændres, så udgifter til forskning og udvikling i højere grad kan indregnes i priserne. Det er det eneste, der står om monopolloven, og det vil jeg egentlig tro at hr.